

ΣΚΗΝΗ 1^η : Βρισκόμαστε στο σχολείο, στο γραφείο του Πυθαγόρα Πουανκαρέ (τόπος του εγκλήματος). Ο χώρος έχει αποκλειστεί με κόκκινη κορδέλα, οι αστυνομικοί της δίωξης εγκλήματος συλλέγουν στοιχεία που θα οδηγήσουν στην εξιχνίαση του εγκλήματος.

Αστυνομικός: Παρακαλώ συνάδελφοι πάρτε τον υπολογιστή στα εργαστήρια δίωξης ηλεκτρονικού εγκλήματος. Η κούπα και η ζάχαρη να μεταφερθούν στα εργαστήρια του εγκληματολογικού για αναλύσεις. ΠΡΟΣΟΧΗ !... Βλέπω εδώ στο πάτωμα αποτυπώματα παπουτσιών...κάντε τις απαραίτητες μετρήσεις. Μην παραλείψετε να συλλέξετε στοιχεία από το εργαστήριο φυσικής – χημείας του σχολείου, όπου μπαινόβγαίνει ο Πουανκαρές. Προσεκτικά παιδιά να μην μας ξεφύγει κανένα στοιχείο. Πάρτε δακτυλικά αποτυπώματα από παντού.

Και ενώ οι αστυνομικοί συλλέγουν στοιχεία σιωπηλά η ρεπόρτερ μεταδίδει το ρεπορτάζ της μπροστά την κάμερα.

Ρεπόρτερ: Καλημέρα σας κυρίες και κύριοι. Συγκλονισμένη η εκπαιδευτική κοινότητα παρακολουθεί τις εξελίξεις στο 3^ο Γενικό Λύκειο Σερρών. Σήμερα στις 7 και μισή το πρωί βρέθηκε νεκρός στο γραφείο του ο διευθυντής του σχολείου, ο μαθηματικός Πυθαγόρας Πουανκαρές.

Ο 52χρονος καθηγητής, διευθυντής του 3^{ου} Γενικού Λυκείου Σερρών τα τελευταία δύο χρόνια, βρέθηκε νεκρός από το φύλακα του σχολείου. Οι συνάδελφοι του καθηγητή περιγράφουν έναν μανιώδη σκακιστή, χωρίς οικογένεια, ο οποίος δεν παντρεύτηκε ποτέ. Συνήθιζε να κλείνεται στο γραφείο του μετά τη λήξη των μαθημάτων και να παίζει σκάκι στον υπολογιστή του συνήθως μέχρι τις 7 το απόγευμα.

Τα αίτια του θανάτου του δ/ντη παραμένουν μέχρι στιγμής αδιευκρίνιστα. Σύμφωνα, όμως, με ασφαλείς πληροφορίες από κύκλους της αστυνομίας εικάζεται ότι πιθανότατα ο διευθυντής έχει πέσει θύμα δηλητηρίασης, καθώς το σώμα του δεν φέρει εξωτερικά τραύματα.

Η αστυνομία θεωρεί υπόπτους 4 ανθρώπους του στενού επαγγελματικού περιβάλλοντος του καθηγητή, μεταξύ των οποίων αναζητά το δολοφόνο του.

Τον υποδιευθυντή του σχολείου, Αριστοτέλη Ηλιόπουλο, φυσικό.

Την καθηγήτρια Χημείας του σχολείου, Μαρία Κουρή.

Το φύλακα του σχολείου, Ηρακλή Λεοντόπουλο.

Την καθαρίστρια του σχολείου, Μερόπη Βουρτσίδου.

Και οι τέσσερις ύποπτοι θα προσαχθούν στην ανακρίτρια καθώς, σύμφωνα με πληροφορίες που έχει συγκεντρώσει η αστυνομία, όλοι τους είχαν ισχυρό κίνητρο να σκοτώσουν τον άτυχο δ/ντη.

Ο 63 ετών υποδιευθυντής και υπεύθυνος του εργαστηρίου του σχολείου είχε διεκδικήσει τη θέση του διευθυντή πριν δύο χρόνια με τον Πουανκαρέ. Θεωρεί ακόμη και σήμερα ότι αδικήθηκε κατάφωρα. Πολιτικά αντίπαλος με τον Πουανκαρέ, έχει τσακωθεί δημόσια, επανειλημμένως μαζί του.

Η 45 ετών χημικός του σχολείου, κάτοχος διδακτορικού διπλώματος στη βιοχημεία, συμμετέχει σε ένα πρόγραμμα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης με θέμα την καταστροφή του περιβάλλοντος από την εξόρυξη χρυσού στην Ελλάδα. Ήρθε σε ανοικτή ρήξη με τον διευθυντή για το θέμα αυτό. Είναι χωρισμένη προ τριετίας, χωρίς παιδιά και ήρθε πριν από ένα χρόνο στο σχολείο. Προηγουμένως υπηρετούσε στο ίδιο σχολείο με τον Πουανκαρέ.

Ο 65 ετών φύλακας, ο οποίος βγαίνει στη σύνταξη το καλοκαίρι, ήταν ο τελευταίος άνθρωπος που είδε ζωντανό τον Πουανκαρέ. Είχε έρθει σε σύγκρουση με το διευθυντή γιατί του είχε ζητήσει να μεσολαβήσει για να προσληφθεί η κόρη του στο πλαίσιο της ενισχυτικής διδασκαλίας, κάτι που δεν έγινε... Η κόρη του μη βρίσκοντας δουλειά, έφυγε πριν τρεις μήνες στο εξωτερικό γεγονός που του στοίχισε πολύ. Είναι χήρος. Η γυναίκα του πέθανε από καρκίνο πέρυσι. Είχε ακολουθήσει μια πρωτοποριακή μέθοδο θεραπείας με υδροκυάνιο χωρίς ιδιαίτερα αποτελέσματα. Έχει πρόσβαση σε όλους τους χώρους του σχολείου ενώ εκτελεί και χρέη συντηρητή.

Τέλος, η 55 ετών καθαρίστρια, μητέρα 4 παιδιών, η οποία δουλεύει στο σχολείο τα τελευταία 8 χρόνια, ήρθε σε σύγκρουση με το διευθυντή, επειδή την κατηγορήσε ότι τα αναλώσιμα τελειώνουν υπερβολικά γρήγορα. Πίστευε ότι ο διευθυντής σκόπευε να κινήσει διαδικασίες απόλυσής της. Συντηρώντας 3 ανήλικα παιδιά, έναν γιο φοιτητή στη Φαρμακευτική και έναν άνεργο άντρα είχε πανικοβληθεί. Έχει πρόσβαση σε όλους τους χώρους του σχολείου για να καθαρίζει.

Ποιος άραγε και πώς σκότωσε τον άτυχο δ/ντη;

Ίσως θα μπορέσει να δώσει απάντηση σ' αυτό το ερώτημα η ανακρίτρια μετά την κατάθεση των υπόπτων. Όπως καταλαβαίνετε πρόκειται για μια εξαιρετικά σοβαρή υπόθεση που έχει προκαλέσει τεράστια αναστάτωση στην τοπική κοινωνία. Όλοι αναμένουμε τις εξελίξεις με κομμένη ανάσα. Περισσότερες πληροφορίες σε επόμενο ρεπορτάζ.

ΣΚΗΝΗ 2^η : Βρισκόμαστε στο γραφείο της ανακρίτριας Σερρών. Η βοηθός της μπροστά στο laptop είναι έτοιμη να δακτυλογραφήσει τις καταθέσεις των υπόπτων

Ανακρίτρια: Να περάσει ο 1^{ος} ύποπτος

Το όργανο (φωνάζει): Αριστοτέλης Ηλιόπουλος

Ανακρίτρια: Παρακαλώ καθίστε. Πώς ονομάζεστε; (Γνέφει στην βοηθώ να αρχίσει να κρατά σημειώσεις)

Ηλιόπουλος: Αριστοτέλης Ηλιόπουλος, φυσικός του 3^{ου} Γενικού Λυκείου Σερρών.

Ανακρίτρια: Πείτε μας κύριε Ηλιόπουλε, ποιες ήταν οι σχέσεις σας με το θύμα;

Ηλιόπουλος: Είμαι συγκλονισμένος... Ο Πυθαγόρας νεκρός... Είναι αλήθεια ότι είχαμε αρκετές διαφορές, κυρίως πολιτικές.

Ανακρίτρια: Πολιτικές διαφορές; Τι ακριβώς εννοείτε κε Ηλιόπουλε;

Ηλιόπουλος: Διεκδικούσαμε κι οι δύο τη θέση του Διευθυντή κι όταν έγινε αυτός διευθυντής στο σχολείο, με όποιον τρόπο έγινε, αισθάνθηκα το δίκιο μου να με πνίγει. Ήμασταν όμως στο ίδιο σχολείο και οι δύο σε θέσεις ευθύνης και έπρεπε να συνεργαστούμε. Έτσι, έδωσα τόπο στην οργή και προσπάθησα να μείνω σε όσα μας ενώνανε και να ξεχάσω όσα μας χωρίζανε. Είχαμε εξάλλου την κοινή μας αγάπη για το σκάκι!

Ανακρίτρια: Κι από τότε πώς ήταν οι σχέσεις σας; Βελτιώθηκαν ή εξακολούθησατε να έχετε προστριβές;

Ηλιόπουλος: η αλήθεια είναι ότι με υποστήριξε όταν προσπάθησα να γίνω τουλάχιστον υποδιευθυντής. Εντάξει, εξακολούθησα να διαφωνούμε, ίσως και έντονα, σε πολλά ζητήματα, ακόμη και δημόσια. Οι διαφωνίες μας ήταν όμως, το τονίζω, πολιτικές, όχι προσωπικές. Τι πιστεύετε δηλαδή, ότι όσοι μαλώνουν έξαλλοι στα τηλεοπτικά παράθυρα σκοτώνουν ο ένας τον άλλο;

Ανακρίτρια (με αυστηρό ύφος): Δεν έχει σημασία τι πιστεύω εγώ κ. Ηλιόπουλε, σημασία έχει η εξιχνίαση του εγκλήματος και η απόδοση της δικαιοσύνης. Πείτε μας σας παρακαλώ, την ημέρα του εγκλήματος ποιες ώρες ήσαστε στο σχολείο, πότε αποχωρήσατε; Με ενδιαφέρουν τα γεγονότα. (Πάντα με αυστηρό ύφος)

Ηλιόπουλος: Έφυγα γύρω στις 12 για δουλειές του σχολείου, και γύρισα πίσω στις δύο παρά δέκα. Πέρασα από το γραφείο των καθηγητών αλλά δεν ήταν κανείς εκεί. Ανέβηκα στο εργαστήριο να πάρω κάτι πράγματά μου. Ξεκλείδωσα και βρήκα μέσα στο εργαστήριο την καθαρίστρια που τελείωνε το σφουγγάρισμα. Ταράχτηκε που με είδε. Τη μάλωσα και της ζήτησα όταν καθαρίζει το εργαστήριο να μην κλειδώνει ποτέ την πόρτα από μέσα. Δικαιολογήθηκε ότι κλειδωσε επειδή ακόμη τα παιδιά δεν είχαν σχολάσει και μπορεί να έμπαιναν και να πατούσαν στα σφουγγαρισμένα. Συμπαθώ την κ. Μερόπη. Συντηρεί 4 παιδιά και τον άντρα της μόνη της.

Ανακρίτρια Τι γνωρίζετε για τη σχέση της κας Μερόπης με τον Διευθυντή;

Ηλιόπουλος: Επειδή στο παρελθόν είχανε λείψει διάφορα μικροπράγματα από το εργαστήριο και το σχολείο, από μπαταρίες μέχρι απορρυπαντικά, ο Πυθαγόρας είχε αφήσει αιχμές εναντίον της. Ήθελα λοιπόν να την προφυλάξω. Μένοντας κλειδωμένη στο εργαστήριο, πολλά θα μπορούσε να φανταστεί κανείς ότι κάνει...

Ανακρίτρια: Μείνετε στα γεγονότα σας παρακαλώ...

Ηλιόπουλος: Η κ. Μερόπη έφυγε γύρω στις δύο παραπέντε και επειδή η Μαρία, η χημικός του σχολείου, είχε αφήσει πάνω στους πάγκους εκτεθειμένες διάφορες χημικές ουσίες και αντιδραστήρια, άρχισα να τακτοποιώ. Μάλιστα, έγινα έξαλλος γιατί είχε αφήσει εκτός του ντουλαπιού ασφαλείας, από το οποίο έχουμε κλειδιά μόνο εγώ κι αυτή, το κυανιούχο κάλιο: ξέρετε, ισχυρό δηλητήριο, θανατηφόρο ακόμη και σε ελάχιστες ποσότητες, ενώ, τι ειρωνεία, μοιάζει με ζάχαρη...

Όταν ήρθε στο εργαστήριο η Μαρία, γύρω στις 2 και πέντε της τα έψαλα κανονικά.

Πήρα τα πράγματά μου και έφυγα από το εργαστήριο στις δύο και δέκα. Μόλις έβγαίνα είδα τον φύλακα να βγαίνει από το λεβητοστάσιο, το χώρο του καυστήρα πετρελαίου, όπου πήγε, μου είπε, να αλλάξει μία καμένη λάμπα, όπως του ζήτησε ο διευθυντής.

Ανακρίτρια: Εσείς συναντήσατε τον Πουανκαρέ πριν φύγετε;

Ηλιόπουλος: Ναι, βέβαια. Πέρασα από το γραφείο του Πυθαγόρα να τον χαιρετήσω. Ήταν στις καλές του και κουβέντα στην κουβέντα μου ζήτησε να παίξουμε μια παρτίδα σκάκι. Έφτιαξα τσάι και για τους δύο επειδή χτύπησε το κινητό του και βγήκε για κανα δυό λεπτά στη βεράντα για να μιλήσει. Έφυγα από το γραφείο γύρω στις 3. Αντάλλαξα μερικές τυπικές κουβέντες με το φύλακα και έφυγα από το σχολείο το αργότερο στις 3 και πέντε.

Ανακρίτρια: Μάααααα...πολύ ωραία. (Κοιτάζοντας την βοηθό) Τα σημείωσες παιδί μου όλα αυτά; Θα σας κάνω τώρα μια υποκειμενική ερώτηση κ. Ηλιόπουλε. Θεωρείτε, ότι κάποιο από τα πρόσωπα που συναντήσατε -με δεδομένες και τις σχέσεις που είχε ο καθένας με το θύμα- θα μπορούσε να σκοτώσει τον Πουανκαρέ;

Ηλιόπουλος: Δε γνωρίζω ποιος μπορεί να το έκανε. (Παύση) Η Μαρία; Πολλά ακούγονταν για τον Πυθαγόρα και αυτήν, γνωρίζονταν εξάλλου από παλιά. Τους έχω πετύχει κι εγώ κάποιες στιγμές να μιλάνε μόνοι τους στο εργαστήριο ψιθυριστά... Αλλά από αυτό μέχρι το φόνο...

(Μικρή παύση)

Ο Ηρακλής πράγματι στενοχωρήθηκε πολύ με ό,τι έγινε με την κόρη του και του φταίνε όλοι και ειδικά ο Πυθαγόρας. Πριν ένα χρόνο έχασε και τη γυναίκα του από καρκίνο, αν και προς στιγμή μια νέα μέθοδος θεραπείας με υδροκυάνιο που ακολούθησε φάνηκε να είναι αποτελεσματική... Είναι σίγουρα σε δύσκολη ψυχολογική κατάσταση.

(Μικρή παύση)

Η Μερόπη μπορεί να την κατηγορήσει κανείς για διάφορα, αλλά φόνο; Δεν ξέρω...

(Μικρή παύση)

Όπως και να έχει, ο Πυθαγόρας ήταν ζωντανός και σε καλή διάθεση όταν έφυγα από το γραφείο του...

Ανακρίτρια: Ευχαριστούμε πολύ κ. Ηλιόπουλε, μπορείτε να πηγαίσετε. Ο επόμενος ύποπτος.

Το όργανο (φωνάζει): Μαρία Κουρή (Χρυσάφη)

Ανακρίτρια: Καθίστε παρακαλώ. Πώς ονομάζεστε; (Γνέφει στην βοηθό να αρχίσει να κρατά σημειώσεις)

Κουρή (εμφανώς ταραγμένη): Ονομάζομαι Μαρία Κουρή, είμαι η χημικός του 3^{ου} ΓΕΛ Σερρών.

Ανακρίτρια: Πείτε μας σας παρακαλώ τι γνωρίζετε για την υπόθεση.

Κουρή: Δεν το πιστεύω... Δεν μπορώ να το πιστέψω... Τι θα γίνει τώρα; Ποιος έκανε τέτοιο κακό στον Πυθαγόρα; Αν και για να είμαι ειλικρινής, αρκετοί ήταν αυτοί μέσα στο σχολείο που αισθάνονταν αδικημένοι από αυτόν και τι να πω, μπορεί η απόγνωση να τους όπλισε το χέρι...

Ανακρίτρια: Αναφέρεστε σε κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο;

Κουρή: Ο κ. Ηρακλής για παράδειγμα, ο φύλακας του σχολείου, προσπάθησε να φέρει την κόρη του, βιολόγος αν θυμάμαι καλά, να κάνει μερικές ώρες ενισχυτική διδασκαλία, μέχρι να βρει μια πιο μόνιμη δουλειά.

Ανακρίτρια: και τι σχέση έχει αυτό που λέτε με την υπόθεσή μας;

Κουρή: Να, ξέρετε ο Πυθαγόρας δεν μπόρεσε να τον εξυπηρετήσει. Δεν ήθελε, δεν μπόρεσε... δε ξέρω. Ο κ. Ηρακλής πάντως θεώρησε ότι δεν ήθελε και έγινε έξαλλος μαζί του. Όταν μάλιστα πριν δύο μήνες η κόρη του, αδυνατώντας να βρει δουλειά, έφυγε για το εξωτερικό και έμεινε μόνος, έπεσε σχεδόν σε κατάθλιψη. Βγαίνει και στη σύνταξη το καλοκαίρι!!! μπορώ να πω ότι πλέον σταμάτησε να κάνει καλά-καλά τη δουλειά του. Αδιαφορεί...Ειδικά όταν του ζητούσε ο διευθυντής να κάτι. Και δεν θέλει πολύ ο άνθρωπος να γυρίσει το μυαλό του και να κάνει καμιά τρέλα...

Ανακρίτρια: Κάποιος άλλος ίσως;

Κουρή: Η κ. Μερόπη πάλι, ακούει «διευθυντής» και αλλάζει χρώματα. Είναι σίγουρη ότι ο Πυθαγόρας ήθελε να τη διώξει γιατί υποψιαζόταν ότι έκανε ορισμένες ...παρατυπίες. Δεν μπορώ να ξέρω αν έκανε πράγματι. Η αλήθεια είναι ότι ο Πυθαγόρας ήταν αυστηρός και τυπικός. Την προηγούμενη Δευτέρα το μεσημέρι, ενώ του καθάριζε το γραφείο, τον άκουσα να της φωνάζει «κ. Μερόπη ως εδώ και μη παρέκει. Καταλαβαίνω ότι έχεις προβλήματα, αλλά... Σε είχα προειδοποιήσει!» Είπαμε, δεν θέλει και πολύ ο άνθρωπος...

Ανακρίτρια: Με τον κύριο Ηλιόπουλο ποια ήταν η σχέση του;

Κουρή: Ναι, είναι αλήθεια ότι και με τον Αριστοτέλη, τον υποδιευθυντή, είχε επίσης πολλά προβλήματα. Ξεκινώντας από τη διεκδίκηση της διευθυντικής θέσης πριν δύο χρόνια μέχρι τις πολιτικές τους διαφορές. Ομηρικοί καβγάδες με απειλές εκατέρωθεν. Ένας θεός ξέρει πώς λειτουργεί ακόμη αυτό το σχολείο... Ο Αριστοτέλης είναι μεθοδικός και οργανωτικός. Θέλει όμως να γίνεται πάντα το δικό του. Έχει την αίσθηση ότι το σχολείο του ανήκει δικαιωματικά, επειδή είναι παλιός σε αυτό. Δεν θα μου έκανε εντύπωση αν τελικά ήταν αυτός που σκότωσε το διευθυντή. Σε τελική ανάλυση είναι ίσως ο μόνος που σίγουρα κερδίζει αυτό που ήθελε: να γίνει διευθυντής, έστω και προσωρινά...

Ανακρίτρια: Κυρία Κουρή πέρα από όλες αυτές τις εικασίες που αφορούν άλλα πρόσωπα, πείτε μας εσείς (το τονίζει) τι σχέση είχατε με τον δολοφονηθέντα.

Κουρή: Τον Πυθαγόρα τον γνώρισα πριν 4 χρόνια στο προηγούμενο σχολείο που υπηρετούσαμε μαζί. Είχαμε καλή συνεργασία και η τύχη τα έφερε έτσι ώστε να ξαναβρεθούμε και σε αυτό το σχολείο! Όπως όλοι οι άνθρωποι είχαμε διαφωνίες πάνω στη δουλειά μας. Όχι όμως προσωπικές.

Ανακρίτρια: Διαφωνίες είπατε! Τι είδους διαφωνίες δηλαδή;

Κουρή: Με αφορμή ένα πρόγραμμα περιβαλλοντικής που τρέχω φέτος για την εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική διαφωνήσαμε. Είχαμε διαφορετική προσέγγιση: εγώ το περιβάλλον, αυτός το δικαίωμα στην εργασία. Δεν φαντάζομαι να νομίζετε ότι είναι αυτός λόγος για να σκοτώσει κάποιος το διευθυντή του;

Ανακρίτρια: Γιατί όχι κα Κουρή; Εσείς προηγουμένως μου αποδείξατε ότι έχετε πλούσια φαντασία αναφέροντας ενοχοποιητικά στοιχεία για κάθε έναν από τους άλλους υπόπτους... Γιατί λοιπόν να μην φανταστώ κάτι κι εγώ(με ειρωνεία); Ας τ' αφήσουμε όμως αυτά κι ας έρθουμε στα γεγονότα. Τι κάνατε την ημέρα του φόνου στο σχολείο;

Κουρή: Χθες, μέχρι τις 13:15 ήμουν στο εργαστήριο, έκανα μάθημα. Την τελευταία ώρα όμως έφυγα από το εργαστήριο βιαστικά χωρίς να συμμαζέψω και πήγα στην αίθουσα του Γ1 για διαγώνισμα. Γύρισα στο εργαστήριο περίπου στις 14:05 και βρήκα τον Αριστοτέλη να συμμαζεύει τα αντιδραστήρια που είχα αφήσει έξω. Αφού τα άκουσα για τα καλά ο Αριστοτέλης έφυγε. Έμεινα μόνη στο εργαστήριο από τις 14:10 έως τις 15:20 για να ετοιμάσω μερικά πειράματα για το πρόγραμμα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης.

Ανακρίτρια: Δηλαδή τι ακριβώς πειράματα κα Κουρή;

Κουρή: Επειδή οι χημικές ουσίες που χρησιμοποιώ είναι επικίνδυνες, τις παρασκευάζω μόνη μου, απουσία μαθητών, και μετά τους κάνω πειράματα επίδειξης της επικινδυνότητας των ουσιών. Για παράδειγμα, χρησιμοποίησα υδροκυάνιο και παρήγαγα μικρές ποσότητες από κυανιούχο κάλιο, για να επιδείξω τη μέθοδο κυάνωσης που χρησιμοποιείται στην εξόρυξη του χρυσού. Θέλω να δείξω στους μαθητές ότι η εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική, θα είναι καταστροφική για το περιβάλλον. Επειδή το άλας κυανιούχο κάλιο είναι στη μορφή σαν τη ζάχαρη το έχω τοποθετημένο σε γυάλινη συσκευασία με την ένδειξη δηλητήριο, και το κλειδώνω στο ντουλάπι ασφαλείας. Έχω ενημερώσει σχετικά τόσο τον Αριστοτέλη όσο και την κ. Μερόπη να αποφεύγουν να τακτοποιούν τα αντιδραστήρια, για αποφυγή τυχόν ατυχημάτων.

Ανακρίτρια: Συναντήσατε τον διευθυντή πριν φύγετε;

Κουρή: Άργησα να φύγω από το εργαστήριο την ημέρα του φόνου. Προετοιμάζοντας ένα πείραμα με το κυανιούχο κάλιο, διαπίστωσα τελευταία στιγμή ότι είχα λιγότερη ποσότητα διαθέσιμη από ό,τι νόμιζα και έπρεπε να παρασκευάσω κι άλλο. Λίγο πριν τελειώσω πέρασε από το εργαστήριο, στις 15:20, ο διευθυντής. Μιλήσαμε για το πρόγραμμα περιβαλλοντικής, για το οποίο είχε ισχυρές αντιρρήσεις, και του μίλησα λίγο απότομα. Έφυγε εκνευρισμένος.

Ανακρίτρια: Ήταν η τελευταία φορά που τον είδατε πριν τον φόνο;

Κουρή: Όχι. Στις 15:40 πέρασα από το γραφείο του. Έμεινα μερικά λεπτά, του ζήτησα συγγνώμη για την απότομη συμπεριφορά μου και του υποσχέθηκα ότι θα ξανασυζητήσουμε το θέμα. Έφυγα από το σχολείο στις 15:45. Ο διευθυντής ήταν καλά.

Ανακρίτρια: Σας ευχαριστούμε πολύ κα Κουρή, για τα στοιχεία που μας παραθέσατε και για τις σκέψεις που μοιραστήκατε μαζί μας. (Τα τελευταία λόγια τα λέει πάλι με ειρωνεία) Πηγαίνετε παρακαλώ. Να περάσει ο επόμενος.

Το όργανο (φωνάζει): Ηρακλής Λεοντόπουλος (Χατζηβασιλείου)

Ανακρίτρια: Καθίστε κ. Λεοντόπουλε. Δώστε μας τα στοιχεία σας, ονοματεπώνυμο και ιδιότητα, να τα καταγράψει η βοηθός μου; (Γνέφει στην βοηθό να αρχίσει να κρατά σημειώσεις)

Λεοντόπουλος: Είμαι ο Ηρακλής Λεοντόπουλος, φύλακας – επιστάτης του 3^{ου} ΓΕΛ Σερρών.

Ανακρίτρια: Κ. Λεοντόπουλε, τι γνωρίζετε για την υπόθεση δολοφονίας του διευθυντή του σχολείου; Παρακαλώ μην παραλείψετε να αναφέρετε πού ήσαστε την ημέρα του φόνου. Σας ακούω...

Λεοντόπουλος: Λυπάμαι, λυπάμαι πολύ... Σε κανέναν δεν αξίζει τέτοιο τέλος... Όμως καμιά φορά ο καθένας μας παίρνει από τη ζωή αυτό που του αξίζει.

Ανακρίτρια: Τι εννοείτε κύριε Λεοντόπουλε;

Λεοντόπουλος: Ο διευθυντής ήταν παράξενος άνθρωπος. Πριν δύο χρόνια που ήρθε στο σχολείο μας βούιξε ο τόπος ότι είναι μεγάλος και τρανός και μπαινοβγαίνει σε όλα τα γραφεία. Ότι έχει τα μέσα... Έτσι την έχασε τη θέση ο κ. Ηλιόπουλος, ο φυσικός: αυτός πήγαινε με το σταυρό στο χέρι... Τώρα τι να σας πω. Ο Ηλιόπουλος είναι πολύ μεθοδικός άνθρωπος. Μπορεί να το κρατούσε ακόμη του διευθυντή και με το που βρήκε ευκαιρία, τον εκδικήθηκε. Χθες πάντως το μεσημέρι, γύρω στις τρεις παρά τέταρτο, περνώντας έξω από το γραφείο του διευθυντή άκουσα τον Ηλιόπουλο να φωνάζει θυμωμένος «θα μετανιώσεις γι' αυτό που έκανες, αλλά θα είναι αργά. Το τέλος σου πλησιάζει...», ενώ ο διευθυντής ακούστηκε να γελάει υποτιμητικά. Είναι ωστόσο γεγονός ότι είδα το φυσικό να φεύγει από το σχολείο στις 3 και πέντε και μέχρι τις 4 που έφυγα κι εγώ δεν ξαναγύρισε.

Ανακρίτρια (κοιτάζοντας την βοηθό της): Πρόλαβες, παιδί μου να τα σημειώσεις; (Μετά το «μάλιστα» της βοηθού). Συνεχίστε παρακαλώ.

Λεοντόπουλος: Στο σχολείο όμως χθες το μεσημέρι ήταν, εκτός από τη Μερόπη την καθαρίστρια και η κ. Κουρή, η χημικός. Γύρω στις 3 και είκοσι, ελέγχοντας αν οι πόρτες των αιθουσών που είχε καθαρίσει η Μερόπη ήταν κλειστές, πέρασα έξω από το εργαστήριο. Αν και η πόρτα ήταν κλειστή άκουσα το διευθυντή να μαλώνει με τη χημικό. Δεν ήταν η πρώτη φορά. Είχαν διαφωνίες για ένα πρόγραμμα από ό,τι ξέρω. Όμως, νομίζω ότι γνωρίζονταν από παλιά από το προηγούμενο σχολείο που υπηρετούσαν. Δεν ήταν νομίζω απλά γνωστοί...

Ανακρίτρια: Δηλαδή;

Λεοντόπουλος: Ελεύθερος ο κ. διευθυντής, χώρισε η κ. Κουρή ενώ υπηρετούσαν μαζί, και μετά αφού έγινε διευθυντής εδώ ο κ. Πουανκαρές, τσουπ! σε ένα χρόνο μας ήρθε και αυτή... Πάντως, έξω από το εργαστήριο άκουσα καθαρά τη χημικό να κλαίει και να λέει «δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό άλλο! Δεν μπορεί να το περάσω και αυτό μόνη μου! Πρέπει να δοθεί ένα τέλος. Άσε με!». Έφυγα γρήγορα-γρήγορα για να μη με δει ο διευθυντής και νομίζει ότι τον παρακολουθώ κιόλας. Με είχε που με είχε στην μπούκα...

Ανακρίτρια: Στη συνέχεια τι κάνατε;

Λεοντόπουλος: Μέχρι τις τέσσερις παρά δέκα ασχολήθηκα με μια χαλασμένη κλειδαριά στην αίθουσα του Β3, στον πάνω όροφο. Δεν πήρα χαμπάρι τότε έφυγε η κ. Κουρή ούτε η Μερόπη. Πέρασα από το γραφείο του διευθυντή στις τέσσερις παρά πέντε. Άνοιξα την πόρτα, και του είπα ένα γεια, δεν μπήκα όμως μέσα για να μην τον διακόψω, γιατί δούλευε στον υπολογιστή του. Μου είπε να κλειδώσω όλες τις εξώπορτες και να φύγω. Κλείδωσα και έφυγα στις τέσσερις.

Ανακρίτρια: Μάλιστα. Φύγατε στις 4.00μμ. Και μέχρι τότε όλα καλά! Πώς και πότε βρήκατε λοιπόν το πτώμα;

Λεοντόπουλος: Σήμερα το πρωί όταν ήρθα στο σχολείο, γύρω στις 7 και μισή είδα κλειστό το φως του διαδρόμου που ο διευθυντής αφήνει ανοιχτό όταν φεύγει το βράδυ. Φαντάστηκα ότι θα ήρθε νωρίτερα από μένα και πήγα από το γραφείο του να τον καλημερίσω. Χτύπησα την πόρτα αλλά δεν αποκρίθηκε. Άνοιξα την πόρτα και τον είδα πεσμένο πάνω στο γραφείο του. Τον πλησίασα και διαπίστωσα ότι είναι νεκρός. Πήρα αμέσως την αστυνομία. Τα υπόλοιπα τα ξέρετε...

Ανακρίτρια: Ναι, δυστυχώς τα υπόλοιπα τα γνωρίζουμε... Ευχαριστούμε κ. Λιοντόπουλε, μπορείτε να πηγαίσετε. (Γυρνώντας προς το όργανο). Υπάρχει και άλλος ύποπτος;

Το όργανο: Μάλιστα. Να την φωνάξω; (Μετά το καταφατικό νεύμα της ανακρίτριας φωνάζει) Μερόπη Βουρτσίδου

Βουρτσίδου (μπαίνει αλαφιασμένη και αρχίζει να μιλάει συνεχώς): Σκοτώσανε τον κ. Πυθαγόρα; Πέθανε ή τον σκοτώσανε; Πώς ξέρετε ότι δεν πέθανε ο καημένος από την καρδιά του για παράδειγμα; Γιατί κάποιος να τον σκότωσε δηλαδή; Βρήκατε μαχαιριές ή σφαίρες;

Ανακρίτρια: Σας παρακαλώ ηρεμήστε και πείτε μας... (δεν προλαβαίνει να ολοκληρώσει τη φράση της)

Βουρτσίδου: Και βέβαια οι υποψίες πέφτουν σε μένα, ε; Για αυτό με καλέσατε, έτσι; Γιατί τα είχαμε τσουγκρίσει; Που ήθελε να με διώξει από τη δουλειά γιατί νόμιζε ότι του κλέβω τη χλωρίνη και το χαρτί υγείας; Που έχω 4 παιδιά και έναν άνεργο άντρα στο σπίτι;

Τους άλλους τους ρωτήσατε; Ο Ηρακλής, ο φύλακας, δεν είχε μαλώσει κι αυτός μαζί του; Που δεν του πήρε την κόρη στη δουλειά, και έφυγε και τον παράτησε μόνο του; Δεν μπορεί ο φύλακας να ήθελε να τον σκοτώσει δηλαδή;

Την κ. Κουρή; Ψάξατε να βρείτε αν έτρεχε κάτι μεταξύ τους; Γιατί δεν περνούσε μέρα που ο διευθυντής να μην περάσει από το εργαστήριο, ειδικά τις ώρες που δεν ήταν εκεί ο κ. Αριστοτέλης...

Ανακρίτρια: Ηρεμήστε σας παρακαλώ και πείτε μας.....

Βουρτσίδου: Τυχαία δηλ. μας ήρθε στο σχολείο η κα Κουρή αμέσως μετά που έγινε διευθυντής εδώ ο κ. Πυθαγόρας; Για σκεφτείτε λίγο και ψάξτε. Ελεύθερος αυτός, χωρισμένη και χωρίς παιδιά αυτή... Μήπως η κ. Κουρή είχε άλλου είδους προβλήματα με το διευθυντή και αυτά με τα ορυχεία και το χρυσάφι ήταν απλά βιτρίνα;

Και ο κ. Αριστοτέλης... Πολύ καλός κύριος, αλλά πολύ τον είχε πειράξει που του έκλεψε τη θέση. Μακάρι να είχε γίνει διευθυντής αυτός πριν δύο χρόνια... Δεν θα είχαμε τόσα προβλήματα τώρα...

Ανακρίτρια: Ηρεμήστε, ηρεμήστε κυρία μου. Κατ' αρχάς δηλώστε τα στοιχεία σας και μετά συνεχίστε με τα γεγονότα την ημέρα του φόνου. Δεν σας κατηγορήσε κανείς...

Βουρτσίδου: Μάλιστα... θα ηρεμήσω. Ονομάζομαι Μερόπη Βουρτσίδου, είμαι η καθαρίστρια του σχολείου. Κάθε μέρα, ανάλογα με το πρόγραμμα των παιδιών, ξεκινάω να καθαρίζω τις κενές αίθουσες από τις 13:30. Συνήθως καθαρίζω το εργαστήριο πριν το γραφείο του διευθυντή, που το καθαρίζω τελευταίο, γιατί όλο και κάποιος είναι μέσα: η χημικός, ο κ. Αριστοτέλης, παιδιά από το πρόγραμμα περιβαλλοντικής...Χθες, επειδή σύμφωνα με το πρόγραμμα του σχολείου το εργαστήριο ήταν άδειο την τελευταία ώρα, ξεκίνησα από αυτό να τελειώνω, γιατί συνήθως έχει την περισσότερη δουλειά. Μάλιστα άργησα τόσο πολύ να συμμαζέψω τον ακατάστατο χώρο που γύρω στις 2 παρά δέκα ήρθε ο κ. Αριστοτέλης και μου έκανε παρατήρηση επειδή είχα κλειδώσει για να μην με ενοχλήσουν τίποτε παιδιά.

Ανακρίτρια: Μετά από το εργαστήριο πού πήγατε;

Βουρτσίδου: Άφησα τον κ. Αριστοτέλη μόνο του στο εργαστήριο και συνέχισα να καθαρίσω τις υπόλοιπες αίθουσες και τις τουαλέτες. Τελευταίο, όπως πάντα, καθάρισα το γραφείο του διευθυντή, γύρω στις τρεις και τέταρτο. Πήρα ό,τι ποτήρια και φλιτζάνια υπήρχαν στο γραφείο, εκτός από το φλιτζάνι του διευθυντή γιατί μου είπε ότι θα έφτιαχνε κι άλλο τσάι μέχρι το απόγευμα. Όσο καθάριζα, μέχρι τις τρεις και είκοσι πέντε περίπου, ο διευθυντής έφυγε από το γραφείο για να μην τον ενοχλώ, κάτι που συνήθιζε κάθε μέρα. Δεν είμαι βέβαια σίγουρη, αλλά επειδή η χημικός ήταν στο σχολείο ακόμη, μάλλον από το εργαστήριο θα πέρασε... Τον είδα να γυρίζει ξαναμμένος και εκνευρισμένος ενώ έβγαινα από το γραφείο του.

Ανακρίτρια: Φύγατε αμέσως μετά ή μεσολάβησε κάτι άλλο;

Βουρτσίδου: Τακτοποίησα τα πράγματα της δουλειάς μου και τρεισήμισι, τέσσερεις παρά εικοσιπέντε έφυγα από το σχολείο. Ο φύλακας δεν ήταν στη θέση του αλλά επειδή άκουσα κάτι χτυπήματα από τον πάνω όροφο

φαντάζομαι ότι κάποιο μερεμέτι θα έκανε για να περάσει η ώρα του μέχρι να σχολάσει. Φιλότιμος άνθρωπος! Φτάνει να μην του το ζητάει ο διευθυντής...

Που έτσι εκνευρισμένο που τον είδα εγώ πιστεύω ότι από την καρδιά του το έπαθε. Είστε σίγουροι ότι τον σκοτώσανε;

Ανακρίτρια: Ναι είμαστε σίγουροι κα Βουρτσίδου. Έχετε κάτι άλλο να αναφέρετε σχετικά με την υπόθεση;

Βουρτσίδου: Όχι, κυρία μου.

Ανακρίτρια: Τότε μπορείτε να πηγαίνετε. Ευχαριστούμε. (Σηκώνεται και βηματίζει σκεπτική. Απευθυνόμενη προς την βοηθό της). Πρέπει να μελετήσουμε τις καταθέσεις να δούμε αν υπάρχει αντίφαση στα λεγόμενα τους. Δύσκολη υπόθεση. Για να δούμε αν θα ρίξουν φως τα ευρήματα των εργαστηρίων της εγκληματολογικής υπηρεσίας.

ΣΚΗΝΗ 3^η : Βρισκόμαστε στα γραφεία της αστυνομικής δ/σης του νομού Σερρών. Είναι συγκεντρωμένοι η Ιατροδικαστής, η αρχηγός της δίωξης ηλεκτρ. Εγκλήματος, η υπεύθυνη της σήμανσης και η χημικός της αστυνομίας

Αρχηγός: Θα μπορούσε ίσως ο δολοφόνος να ρίξει υδροκυάνιο ή κυανιούχο κάλιο στο τσάι. Το αποτέλεσμα θα ήταν πάλι δηλητηρίαση. Τα λέω σωστά;

Χημικός: Πολύ σωστά τα λέτε, αλλά το αποτέλεσμα του ελέγχου είναι κι εδώ αρνητικό. Αν στο τσάι του δ/ντη είχε προστεθεί είτε υδροκυάνιο είτε κυανιούχο κάλιο θα έπρεπε το διάλυμα να παρουσιάζει όξινο χαρακτήρα. Χρησιμοποιήσαμε πεχαμετρικό χαρτί για να μετρήσουμε την οξύτητα του τσαγιού που βρέθηκε στο φλιτζάνι. Το τσάι δεν είχε όξινο χαρακτήρα.

Αρχηγός: (με απογοήτευση) Άρα δεν το έκανε η Κουρή....

Υπεύθυνη σήμανσης: Θα διαφωνήσω. Η εξονυχιστική έρευνα που έγινε στο εργαστήριο Φυσικής – Χημείας αποκαλύπτει ότι έχει κλαπεί κάποια ποσότητα κυανιούχου καλίου. Συγκρίναμε τα λεγόμενα της Κουρή κατά την ανάκριση, με τις σημειώσεις του βιβλίου εργαστηρίου σχετικά με τις παραγόμενες ποσότητες κυανιούχου καλίου. Ζυγίσαμε την ποσότητα του κυανιούχου καλίου που υπάρχει στο εργαστήριο και την βρήκαμε ελλειμματική. Άρα αυτό το νέο στοιχείο δεν απαλλάσσει την κα Κουρή. Εκτός εάν κάποιος έκλεψε την ποσότητα του κυανιούχου καλίου από το εργαστήριο. Ποιος όμως;

Αρχηγός: (πιάνει το κεφάλι του). Μπερδεύουν πολύ τα πράγματα Θα δυσκολευτούμε. Πείτε μου παρακαλώ τι άλλα στοιχεία βρήκε η σήμανση;

Υπεύθυνη σήμανσης: Φοβάμαι πως θα σας απογοητεύσω αρχηγέ. Τα στοιχεία που βρήκαμε δυστυχώς δεν καταδεικνύουν τον δολοφόνο. Για να γίνω πιο σαφής, βρήκαμε δαχτυλικά αποτυπώματα στο γραφείο του δ/ντη και στο εργαστήριο, αποτυπώματα παπουτσιών και τρίχες μαλλιών μόνο στο γραφείο του δ/ντη. (αρχείο 5fingerprints) Αυτά είναι τα δαχτυλικά αποτυπώματα των τεσσάρων υπόπτων καθώς και του θύματος. (αρχείο 6fingerprints) Και αυτά είναι τα αποτυπώματα που βρέθηκαν στο μπουκαλάκι του κυανιούχου καλίου στο εργαστήριο. Τα τρία αποτυπώματα ανήκουν στην Κουρή, στον Ηλιόπουλο και στην Βουρτσίδου. Αναμενόμενο το αποτέλεσμα αφού αυτοί μπαινοβγαίνουν στο εργαστήριο. Παρομοίως και στο γραφείο. Τα δαχτυλικά αποτελέσματα που βρέθηκαν εκεί ανήκουν στο θύμα, τον Ηλιόπουλο και την Βουρτσίδου.

Αρχηγός: Τώρα εμφανίστηκε κι ο Ηλιόπουλος. Τον είχα ξεχάσει αυτόν.

Υπεύθυνη σήμανσης: Όσο για τις τρίχες μαλλιών που βρέθηκαν στον ευρύτερο χώρο του γραφείου για να ταυτοποιήσουμε σε ποιον ανήκουν πήραμε δείγματα από τους 4 υπόπτους και τον διευθυντή. Η μικροσκοπική παρατήρηση έδειξε ότι ανήκουν στον Δ/ντη και την Κουρή. Δυστυχώς όμως όλα αυτά δεν αποτελούν επαρκή στοιχεία για να χαρακτηριστεί κάποιος απ' αυτούς ως δολοφόνος

Αρχηγός: Ασφαλώς... Μήπως τα αποτυπώματα παπουτσιών ρίξουν λίγο φως στην υπόθεση;

Υπεύθυνη σήμανσης: Δεν είμαι αισιόδοξη αλλά ας τα πάρουμε τα γεγονότα με τη σειρά. Στις 15:25, σύμφωνα με την κατάθεσή της, η καθαρίστρια έφυγε από το γραφείο του διευθυντή έχοντας σφουγγαρίσει. Εντοπίσαμε τα αποτυπώματα από τρεις διαφορετικούς ανθρώπους που μπήκαν στο γραφείο ενώ ακόμη το πάτωμα ήταν σχετικά υγρό. Συγκρίναμε τα αποτυπώματα που βρέθηκαν με τα παπούτσια που φορούσαν οι ύποπτοι αλλά δεν μπορέσαμε να ταυτίσουμε κανένα από αυτά. Καταφύγαμε έτσι σε άλλη μέθοδο.

Σύμφωνα με διάφορες έρευνες, η απόσταση δύο αποτυπωμάτων δηλ. το βήμα σχετίζεται με το φύλο και το ύψος. Έτσι, κατά μέσο όρο, το βήμα των αντρών είναι περίπου 78 εκατοστά ενώ των γυναικών είναι 70 εκατοστά.

Ο «ακριβής» τύπος μέσω του οποίου μπορεί να συσχετισθεί το βήμα ενός ανθρώπου με το ύψος του είναι $B = Y \times 0,415$ (για άντρες) και $B = Y \times 0,413$ (για γυναίκες). Με βάση αυτούς τους τύπους φτιάξαμε τον παρακάτω πίνακα.

Αρχηγός: Μπράβο σας ! Κάνατε πολύ καλή δουλειά στη σήμανση. Λοιπόν; Σε ποιο συμπέρασμα καταλήξατε;

Υπεύθυνη σήμανσης: Δείτε και μόνοι σας. Ιδού τα αποτυπώματα των παπουτσιών. Το αποτύπωμα 2 ξεχωρίζει. Είναι φανερό ότι ανήκει σε μεγαλόσωμο άντρα (την διακόπτη ο αρχηγός)

Αρχηγός: Τον Ηλιόπουλο ! (το λέει με ενθουσιασμό)

Υπεύθυνη σήμανσης: ΟΧΙ. Σύμφωνα με τις μετρήσεις είναι του Λεοντόπουλου.

Αρχηγός: (με σπασμένη φωνή που δείχνει ότι βρίσκεται σε σύγχυση) Να κι ο Λεοντόπουλοοοοοο

Υπεύθυνη σήμανσης: Τα άλλα δύο αποτυπώματα, σε συμφωνία με τις καταθέσεις των υπόπτων ανήκουν στον Πουανκαρέ και την Κουρή όπως επιβεβαίωσαν οι μετρήσεις.

Αρχηγός: Πάλι αυτή η Κουρή !!! Πώς όμως πώς θα την “στριμώξουμε”;

Μετά από μικρή παύση

Δίωξη ηλεκτρ.εγκλήματος: Αρχηγέε (κάπως διστακτικά) ίσως εμείς στην δίωξη ηλεκτρονικού εγκλήματος έχουμε κάποια στοιχεία που θα βοηθήσουν στο «στρίμωγμα» που λέγατε.

Αρχηγός: Δηλαδή;

Δίωξη ηλεκτρ.εγκλήματος: «Μπήκαμε» στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο του θύματος και βρήκαμε ένα mail της Κουρή προς τον δ/ντη που έλεγε: (το διαβάζεις από ένα χαρτί) «Καλημέρα! Μου έλειψες! Γιατί δεν τηλεφώνησες; Σήμερα στο γραφείο με τόσο κόσμο δεν μπόρεσα να σε δω. Το Σαββατοκύριακο στην Καστοριά θα μου μείνει αξέχαστο! Μαράκι»

Αρχηγός: Αχασα. Τα ερωτικά μπερδέματα αποτελούν ένα ισχυρό κίνητρο για πολλές παράλογες πράξεις. Τι άλλο τι άλλο βρήκατε; Έχουμε κι άλλες αποκαλύψεις μέσω των e-mails;

Δίωξη ηλεκτρ.εγκλήματος: Όχι αρχηγέ. Όλα τα υπόλοιπα μηνύματα είναι υπηρεσιακά. Ψάξαμε εξονυχιστικά στο σκληρό δίσκο του υπολογιστή δεν βρήκαμε κάτι άλλο που να σχετίζεται με την υπόθεσή μας. Έχουμε όμως κάποια δεδομένα από τον ανιχνευτή ασφαλείας που ήταν τοποθετημένος πάνω από το παράθυρο.

Αρχηγός: Ποιον ανιχνευτή; Δεν καταλαβαίνω.

Δίωξη ηλεκτρ.εγκλήματος: Θα σας εξηγήσω. Για λόγους ασφαλείας στο γραφείο του διευθυντή υπάρχει ένας αισθητήρας, ο οποίος ενεργοποιείται αυτόματα κάθε βράδυ στις 8 και απενεργοποιείται κάθε πρωί 7:30, εκτός αν προγραμματισθεί διαφορετικά. Συγκεκριμένα, υπάρχει ένας αισθητήρας τοποθετημένος πάνω από το παράθυρο, ο οποίος ενεργοποιείται όταν ανοίγει η πόρτα του γραφείου και καταγράφει τη θέση όποιου μπαίνει. Καταγράφει την απόσταση σε μέτρα από το παράθυρο σε συνάρτηση με το χρόνο. Ο ίδιος αισθητήρας, όταν ανοίγει και κλείνει το παράθυρο που βρίσκεται κάτω από αυτόν, δίνει ένα σήμα που καταγράφεται στον άξονα των χρόνων με ένα μικρό κόκκινο βέλος.

Αρχηγός: ΑΑΑ πολύ ωραία! Προέκυψε κάποιο στοιχείο από την καταγραφή του αισθητήρα;

Δίωξη ηλεκτρ.εγκλήματος: Ναι. Υπάρχει μια μοναδική καταγραφή της θέσης ενός ατόμου που μπήκε στο γραφείο στις παραπάνω ώρες, σε συνάρτηση με το χρόνο. Η καταγραφή σύμφωνα με τον αισθητήρα, ξεκίνησε στις 07:30 το πρωί. Δείτε κι εσείς. Με βάση τις πληροφορίες που προκύπτουν από το διάγραμμα μπορούμε να περιγράψουμε την πορεία που ακολούθησε το άτομο αυτό.

Αρχηγός: Λοιπόν; Τι συμπέρασμα βγάλατε από την μελέτη του διαγράμματος;

Δίωξη ηλεκτρ.εγκλήματος: Το άτομο που μπήκε στο γραφείο του δ/ντη κατευθύνθηκε γρήγορα προς το παράθυρο και το άνοιξε, όπως μας δείχνουν τα κόκκινα βελάκια, για περίπου 25 δευτερόλεπτα. Μετά κινήθηκε προς το κέντρο του δωματίου δηλαδή εκεί του βρίσκεται το γραφείο του θύματος.

Αρχηγός: (προβληματισμένος, βηματίζοντας πάνω - κάτω) Μάλιστα. Σύμφωνα με τις καταθέσεις, ο Λεοντόπουλος μπήκε το πρωί στο γραφείο του δ/ντή και τον βρήκε νεκρό. Πρέπει να αναλύσουμε τα στοιχεία με την λογική μας Ένας από τους τέσσερις είναι ο δολοφόνος. Αλλά ποιος;;;

Θα ακολουθήσει η γνώμη του κοινού και μετά η λύση του μυστηρίου από την ρεπόρτερ.

Σκηνή 4^η: Είμαστε πάλι στο χώρο του εγκλήματος. Καθώς η ρεπόρτερ αποκαλύπτει τον ένοχο πίσω της ο δολοφόνος διαπράττει το έγκλημά του.

Ρεπόρτερ: Κυρίες και κύριοι έχουμε συνταρακτικές εξελίξεις στην υπόθεση της δολοφονίας του δ/ντη του 3^{ου} Γενικού λυκείου Σερρών, Πυθαγόρα Πουανκαρέ. Η Αστυνομική δ/ση του νομού Σερρών εξετάζοντας εξονυχιστικά τα ευρήματα από τον χώρο του εγκλήματος, σε συνδυασμό με τις καταθέσεις των υπόπτων κατόρθωσε να αποκαλύψει τον ένοχο. Σύμφωνα με τις πληροφορίες μας, σήμερα στις 6 ώρα το απόγευμα, συνελήφθη ο Ηρακλής Λεοντόπουλος για τον φόνο του δ/ντη του 3^{ου} ΓΕΛ. Όπως εξήγησε στην συνέντευξη τύπου που έδωσε ο Δ/της ασφάλειας του νομού Σερρών ο Λεοντόπουλος δηλητηρίασε τον Πυθαγόρα Πουανκαρέ με υδροκυάνιο. Συγκεκριμένα ο Λεοντόπουλος εκμεταλλευόμενος την απουσία του άτυχου δ/ντη από το γραφείο του, τοποθέτησε μικρή ποσότητα κυανιούχου καλίου πάνω στο καλοριφέρ. Ο Λεοντόπουλος, έχοντας προμελετήσει καλά το έγκλημά του, ήξερε ότι το κυανιούχο κάλιο με την επίδραση της ατμοσφαιρικής υγρασίας και της θερμότητας θα μετατραπεί αργά και σταδιακά σε υδροκυάνιο και θα δηλητηριάσει τον άτυχο δ/ντή. Μάλιστα, ο πανούργος επιστάτης, όπως προέκυψε από τις καταθέσεις, είχε φροντίσει να ανάψει η κεντρική θέρμανση του σχολείου το απόγευμα της ημέρας του φόνου ώστε να πετύχει 100% της συνθήκες μετατροπής του κυανιούχου άλατος σε δηλητήριο και να επιταχύνει την αποτρόπαια πράξη του. Τα αποτυπώματα παπουτσιών που βρέθηκαν στο γραφείο του δ/ντη και ανήκουν χωρίς καμία αμφιβολία στον Λεοντόπουλο ήταν ο μίτος της Αριάδνης που οδήγησαν την αστυνομία στην εξιχνίαση του εγκλήματος.

Αποδείχθηκε έτσι ότι η άσχημη ψυχολογική κατάσταση του Λεοντόπουλου, εξαιτίας του πρόσφατου θανάτου της γυναίκας του από καρκίνο, που επιδεινώθηκε μετά τη φυγή της κόρης του στο εξωτερικό για την αναζήτηση εργασίας, τον οδήγησαν στη δολοφονική ενέργεια. Υπενθυμίζεται ότι ο επιστάτης, σύμφωνα με πληροφορίες, θεωρούσε τον εκλιπόντα διευθυντή υπεύθυνο για τη μετανάστευση της άνεργης κόρης του καθώς κατά τη γνώμη του το θύμα δεν είχε μεσολαβήσει ώστε αυτή να προσληφθεί για να διδάξει στα πλαίσια της Ενισχυτικής Διδασκαλίας. Φαίνεται πως ο πατέρας Λεοντόπουλος δεν τον συγχώρεσε και πήρε την εκδίκησή του με τον πιο βίαιο και τελεσίδικο τρόπο. Η συνέχεια ανήκει στη Δικαιοσύνη η οποία και θα καθορίσει την ποινή που θα του επιβληθεί.

Συγγραφείς σεναρίου:

- 1 Θεόδωρος Πιερράτος (pierratos@gmail.com)
- 2 Μαρία Πολυκαρπούλου (mpolikarpulu@gmail.com)
- 3 Ελένη Λιούσα (elenliousa@gmail.com)